1875. VII. évfolyam. 33. szám. Kedd, február 16.

Előfizetési árak:

Helyben es postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A választó közönség.

©) „Oh, az a választó közönség!..."

Igy sohajt föl a balközéppártból átkameleonizált ugynevezett „Tiszapárt" nem egy tagja, miután a választó közönség még mindig késik hozsánnát kiáltani a renegát elé!

Nem tudja elgondolni: mit jelent e hallgatagság e szélcsönd?

Vihart talán?

Mindenesetre jellemző, hogy széles Magyarországnak még egyetlen választókerületéből sem érkezett bizalmi szavazat a Tisza ur merész „sakkugrás"-a után, holott isten jóvoltából nehány nap mult el azóta, mióta a Csernátony által jelenetezett tragikomédiát szinre hozta.

Még Debreczen város is késlelkedik fölküldeni a bizalmi szavazatot.

Ily hallgatás jóformán a bizalmatlanság, a kétkedés hangos nyilatkozata.

És mi ezt a hallgatagságot, mely áttért képviselői iránt a haza minden választókerületénél mutatkozik, értjük és méltányoljuk.

Ama balközép, mely a „bihari pontok" czége mellett jutott a diszes országgyülési képviselői állásra, most beadta a kulcsot. A közjogi ellenzéki lobogót sutba dobta, hogy hét évi tusa után az elvtagadás árán a „kormányképesség" nimbuszára emelkedhessék.

Nagyon természetes, hogy a dolgok ily állásában a választókerületek nem tehetnek egyebet, mint bevárják, mig képviselőik, — az ildomosság és eszély parancsának engedve — mandátumaikat leteszik szépen választóik kezébe, kiknek tetszésétől fog aztán függeni, vajon megválasztják-e az illetőt a közjogi ellenzéki elvek megtagadása után, vagy sem?

A legkorrektebb eljárás mindenesetre ez; s a legeszélyesebb is, a mennyiben nem lesznek az illető urak kitéve a bizalmatlanság sugalta „konzilium abeundi"-nak. A Deák-párt és Tisza párt közt a fuzió bevégzett ténynyé vált.

Egy azon elvi alapot tapodnak ők e pillanatban s ha külön elnevezésük van, azt csak két okra vezethetjük vissza; az ámbiczió az egyik ok, a másik pedig: porhintési kisérlet a választó közönség szemébe.

Csakhogy e kisérlet alkalmasint sikertelen erőködés lesz.

A választó közönség a komédiának nem barátja, ha az az ő elvi érdekeinek rovására történik s tudni fogja magát megboszulni kijátszatásáért az által, — hogy a bizalmatlansági, illetőleg „haza hivó" szavazatát küldi azoknak, kik elvi álláspontjuktól elrugaszkodva, választóikat cserben — a faképnél hagyták.

Tisztelet ama férfiaknak, kik kinyilatkoztatván, hogy ők orczapirulás nélkül a szinehagyott zászlót többé nem követhetik, s a közösügyes táborba átsompolyogni semmi hajlamot nem éreznek, kiléptek az ezredből, hol számukra babér többé nem, — legfelebb kormányhivatal várhatna!

Most már arra vagyunk kiváncsiak, vajon a haza ellenzéki választói mily állást foglalnak el ama képviselőikkel szemben, kik midőn konvertáltak, még mindig minden áron azt akarják elhitetni, hogy ők elvüket megőrizték s az egész fogásuk aféle „miniatür államcsiny," melynek irányzata: a haza megmentése.

Higyjék ezt a jámborok, ha a hitük őket boldogitja.

Mi a tulsó oldalra átcsapott urak szemmel látható habozásában, ide-oda kapkodásában nem látunk elegendő biztositékot arra, hogy általuk „a haza fényre derül."

És talán e tekintetben az ellenzéki választókerületek is velünk tartanak.

Mindenesetre az ellenzéki választókerületeken a sor, a rajtuk önakarat nélkül ejtett csorbát kiköszörülni.

Hiszszük, hogy ennek módját mielébb kitalálják.

— **A közelgő kormányválság** különféle köröket gyüjt össze a fővárosban. Igy tegnapelőtt Vahrman Mór képviselő adott társas estélyt, melyen Ghyczy K. b. Sennyey, Tisza K. Hollán Ernő s több képviselő volt jelen. Ez alkalomból ismét kisérteni kezdett a Sennyei-Tisza koaliczió, bár ez összejövetelnek némelyek nem tulajdonitanak — politikai fontosságot.

— **Tisza Kálmán** Bécsbe hivatott s a király megbizása folytán Bittó vele kezdi meg először az alkudozást. A tárgyalások mint jól értesült körökben hallják, két irányban folynak. Az egyik pont azon kérdés: összeegyeztethető-é Tisza akcziója a Deákpárt álláspontjával, a másik a Tisza és Deákpárt között megalkotandó fuzió. Ha az egyezkedés Tiszával nem sikerülne, akkor a tárgyalások másokkal folytattatnak s első sorban Sennyeyvel. Bármily megoldást nyerjen is a dolog, Bittó legelső utasitása az, hogy határozott többséggel biró kormány iránt tegyen előterjesztést s ezen többség programmja a korona nézetével találkozzék.

— **Az ingatlanoknak** tüzkár elleni állami biztositása tárgyában tegnapelőtt csakugyan megtartatott az értekezlet Zeyk államtitkár elnöklete alatt. Elvben az értekezlet az állami biztositás életbeléptetése mellett nyilatkozott ugyan, de mivel a jelenlevők még nem voltak tájékozva mindnyájan a dolog iránt, elvi határozatok nem hozattak, hanem e kérdés tanulmányozására Ribány min. tanácsos elnöklete alatt bizottság küldetett ki.

Ébredjünk!

Kisujszállás, febr. hó.

(I.) Korszakunk szomoruan leverő, nemzeti életünkben csaknem páratlan jelenségekkel tünik elő.

A magyar, mely önfajára, nemzetiségére, szabadságszeretetére és függetlenségére mindenkor büszke volt; most mintegy büszke lázas törekvéssel siet megtagadni önmagát.

Nagyjaink egymásután szállanak le a dicsőség magaslatáról, egy napi életü koszoruért, melyet feléjök a hatalom csábitó keze nyujt, a porba.

Ma még szilárdnak hitt jeleseink, holnap meg lehet hitet, elvet, meggyőződést cserélve, kigunyolják a multat, mely nem övék, hanem az egész nemzeté.

Mióta a „haza bölcse" elkövette amaz örökhirü s örökátku rákfordulatot, lázas hévvel sietett majomhada kioltani s ledönteni mindent, mit honfisziv és honfikar alkottanak.

A „dicsőnek" neve s vele a szent eszmék, melyekért földből kelt, de égi lángolásu honvédeink vére mesés hirü önfeláldozással öntözé e haza téreit: porba rántatnak s nem is kővel, de sárral dobáltatnak.

„A gyalázat dicsőséggé emeltetik, s a dicsőség besároztatik." És ez igy megy végesvégtelen!

S ez iszonyu demoralizáczióval, karonfogva jár az a szörnyü apathia, mely a lánczát megszokott rabnépek sajátja.

Hová fog vezetni ez az ut? Oda, a hová a spanyolokat, a gyalázatba — a halálba!

Ébredjünk azért mig nem késő, mig meg nem kondul felettünk a halálharang. Igyekezzünk visszaszerezni s visszaállitani a régi jellemet, melynek alapja az egyszerüség, s főfonása az erkölcsi tisztaság volt.

„Mert minden osztály támasza, talpköve
A tiszta erkölcs, mely ha megvész,
Róma ledől, s rabigába görnyed!"

— *A magyar fővárosból.* **A királyné** 100 frtot adott az angol kisasszonyok templomának kijavitására. **Wahrmann** képviselő nagy ebédet adott, hol a politikai notabilitások mind résztvettek. **A tiszavidéki vasut** elhatározta a német ajku s magyar nyelvet el nem sajátitó hivatalnokok elbocsátását, és szénszükségletét az idegen ajánlatokat elvetve. magyar bányából fogja fedezni. **Báró Imhof** az elfogott csaló igazi neve Brus Ferdinand. **A Duna** kiáradásától nem lehet tartani. **A korcsolyázó-egylet** jelmezes jégünnepet rendezett. **A magyar** irók és müvészek társasága évi emlényt fog kiadni. **Fux Paulina** magyar szinmüvésznő, aki a külföldön nagy szenzatiót keltett, a fővárosba megy vendégszerepekre. **Jókai** jövő pénteken üli félszázados irói jubileumát. **Blaháné** Bécsbe hivatott a magyar müvészek által rendezendő hangversenyre, amely a Petőfi szobor javára tartatik. **Hlucz Oláh János** kir. táblai biró meghalt. **Tegnap** sem öngyilkosság, sem meggyilkolás nem történt, ami feljegyzésre méltó eset a jelenlegi viszonyok között.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

Köbölkut, febr. hó.

Ha megindul egy irodalmi, vállalat, és komoly méltóssággal halad a programjában fölvett uton — szivós kitartással párosult müvezetéssel sikerült magát nemcsak fenntartani,— hanem a müvelt közönség érdekeltségét minden irányban felköltve hosszu és dusteljes pályát fut meg: értjük, és meghajlunk előtte.

Hanem, mert ez nem minden vállalattal történik — és sikerül: szükség, hogy a sajtó ez irányban is felszólaljon, — és komoly beható tanulmányozás alapján megjelölje a férelépéseket, melyeket kisebb nagyobb mértékben valamely vállalat emberei tesznek pártszempontból roszakaratból, — s különösen ha — a kenyérért!

Közelebb volt alkalmunk egy politikai napi lap felvett programmját átnézni, olvastuk első számaiban azon kijelentést is: hogy feltétlenül egyik pártot sem fogja támogatni, és igy a létező pártklubbok behatásától menten fogja a szereplő egyének müködésére saját politikai nézetét megtenni, szép lesz — kivált ha igaz lesz, mondtuk reá.

Hanem hát nem sokáig tartott a proggramban felvett pártatlanság, mert az uj vállalat már az első hónapban nagyon is eltért a jelölt iránytól elannyira: hogy az ember bámulja a kihivó magatartást mit pártatlanságának vakdühében tanusit.

De vessünk egy pillantást ezen pártatlanságra.

Ha a jobboldali szónokok — és nem szónokok — mérkőznek az ellenzékkel, s különösen ha a „fizess magyar" féle dikciókat orditozzák a nemzet fülébe: óh! akkor a parlamentáris szónoklat nem csak hatásos, hanem az illető olyan diktiót fulyt a világ fülébe — hogy azt röktön az egekig kell magasztalni; ha azonban balközép vagy függetlenségi párti mér a sorompóba szállani, no akkor már Móricz Pál bihari fináncz, a többi pedig egytől egyig csak Mokány Berti, — hatástalan időfecsérlő dolog mind.

No hiszen tisztelet becsület — a meddig illik minden oldalra, — hanem hát hol van, az megirva, — hogy a parlamentáris szónoklatok hatása egyetlen párt tulajdona legyen? lehet, hogy léteznek egyesek, kiknek jól hangzik a kintorna is. — de ha tetszik, mondja ki előre, s ne vegye fel a pártatlanság nagyon is forgatható köpenyét, ne különösen a politikai irodalom hátrányára.

Mutatványul közlünk e lap politikai és nemzetgazdászati financziális véleményéből — csak kurtán — egy adatot.

Egy fővárosi háziur panaszt emel e pártatlan lapnál — hogy ő 1150 frtot jövedelmező háza után 237 frt 85 kr. államadóval van megróva, s ezen financziális mütéttel: már a vagyontőke is meg van támadva! Aligha volt ám előkészülve a fővárosi ur a válaszra, mely azt adja tudtára, hogy biz az nem sok, és a tőke ez által nincs megtámadva; ez ugyan lehet egyéni meggyőződés, hanem a hirlapi választ aligha megköszönte a — háziur.

Fel kellett jegyeznünk ezeket a „Nemzeti Hirlap" nagyobb dicsőségére.

Kovács Gusztáv.

Ismét a közlegelő kérdésében.

— A „Debreczen" szerkesztőjének. —

Debreczen, febr. 15.

Mindazon helyen, a hol az ember valami jót, üdvöst akart létesiteni, a tárgyat kimeritő okokat gyakrabban keliene ismételni, ugy mint Svájczban, hol a reformáczió fogamzott, még mai napig is szokásban van a mivelt családoknál is a bibliafelolvasás, hogy annál éberebben nyilván tartassék annak foglalatja, itt Debreczenben is a közlegelő kérdését minél többször kellene szellőztetni hirlapi uton, mert a mai felvilágosult században a hirlap a közönség bibliája, mert az egyszerüen elmondott jó akarat elenyészik a semmiségben, egyszerre nem villanyoz fel mindenkit, de a gyakori ismétléskor kiki átgondolja azt, hogy ez nem minden ok nélkül sürgettetik, s a közönség beleéli magát ez ügybe.

Egy időben a budapesti gyepen a lófuttatásnál ez volt felirva: „czélra siess, czél nélkül futnod gyáva kerengés."

Tüzzünk ki mi is czélt, reformáljuk közvagyoni ügyeinket, ugy is a mai kor a reform kora, első sorban a magunk. későbben pedig a jövő kor hasznára, mert alig két-három év a kattankórót és szerbtöviset termő tért, — hogy ugy szóljak — flórával diszelgő virágos mezővé teremtené, s az igyekezet, szorgalom hasznos befásitásokat tenne, s hol a föld eke által felhasgattatnék, ott 15, sőt 20 maggal is jutalmazná a munkás fáradságát, ezt mint gyakorlati gazda mondom, s az országutak gyönyörü fasorokkal szegélyeztetnének, kivált ha a város egy kis ingyen vagy mérsékelt áru faiskolával meglepné a közönséget; példát és alkalmat kell adni minden kényszeritő eszköz nélkül, s igy czélt érhetünk. mert a magyar embernek természete, ha parancsolják: nem tenni, de ha szépen bánnak vele, még az ingét is oda adja.

Vagy talán attól tart a közönség, hogy ha a legelő elosztatnék, az a baromtenyésztés hanyatlását vonná maga után? sőt sokkal inkább fentebb fokon állana, példa erre a dunántuli megyék helyzete, de kiválólag Fehérmegye, hol a birtokrendezés következtében a baromtenyésztés 50%-kal fentebb áll, mint azelőtt rendezetlen állapotban, mind mennyiség, mind minőség tekintetében.

Kisértsük meg ezt számokkal világositani. Egy darab marhának szükségeltetik legalább is 2 hold föld legelőnek, s ezen legelőföld ki van téve az idő szeszélyének, többször bizonytalan, mint nem, akkor is csak teng rajta a jószág, legfeljebb félévig, — de most forditsuk meg a tételt, 2 hold földet vegyünk luczernásnak, ezen 2 hold luczernást legalább is 4—5-ször lehet kaszálni, minden kaszálás megadna egyre-másra 60 mázsa szénát, és igy 240—300 mázsa szénát, már pedig egy marhának 20 font napi élelme után 365 napra kiszámitva 7300 font, vagyis 73 mázsa takarmány szükségeltetik, e 73 mázsát 240 mázsában, mint legkisebb összegben megtaláljuk 3-szor, igy lesz 219 mázsa széna, még pedig szorgalomszülte széna, és igy egy darab marha helyett egész éven át, nem ugy mint a legel-

---

A „DEBRECZEN" tárczája.

A véreskü.

(II-ik ének. „Zirindfi" czimü költői beszélyből.)

Illyés Bálinttól.

Mintha résen tartott mén szakitva fékét,
Hirtelen megrobban, a midőn nem vélték,
S érczes lába zuz, ront a tömegbe vágva, —
Száz is kapja fékét s mindegyig levágja:

Ugy fut a hir szerte, és tombol aképen:
Hogy nem Hadur többé, más az ur e népen! —
S mint riadt tömeg, ha a közel vészt látja,
Ugy tekintget a nép, tétován egymásra. —

Jó tanácsot adni, hajh, ki tudna mostan? —
Pedig arra szükség, ha valaha, most van.
Jőne vész kivülről, még az baj se volna,
Ámde itt csapong az közéjük furódva. —

Ifiak és vének összebugva, forrva
Gyülnek s oszladoznak majd külön csoportba. —
Az „emigyen" véli, ez meg „ugy" találja . . .
S szétcsapódik a szó, mint szirten hab árja. —

Majd miként a gáton átverődött hullám,
Együtt nyargal ismét, egy mederbe hullván:
Összecsap a sok szó egy mederbe végre,
S ráomlik az árja hős Kupa nyelvére:

„Fut az idő gyorsan, s vészt veszély felé hoz,
Gyáva tétovázás nem vezethet czélhoz;
Hogyha még sokáig vesztegelve állunk,
Lecsap a villám és dulva lesz oltárunk!

„Ámha csak az oltár dőlne maga romba, —
De ősi jogunk is vele porba ontva . .
S oszlop ha ledőlne, — a tető lárázva:
Elmosódik a nép ősjellege, máza! —

„Rég dul már a féreg ben a nemzettestben! —
Mikor jajdultok fel, rá figyelve lestem . . .
Idegenek csuszva, itt amott közétek,
A kivetett hálót számba sem vevétek! —

„Most hogy lábatoknál megnyilott az örvény,
Csapkodó hulláma megriaszta szörnyen . .
Czélt akartok érni, jöjjetek utánam! —
Vagy tegyetek másfőt, s én megyek nyomában!"—

Igy beszélt a herczeg, tar Zirindnek fia*)
Az egész hazában legnagyobb dalia . . .
S rá miként ha zugó gyors viszhang felelne:
„Követünk azonnal!" zendül ezrek nyelve. —

„Jó tehát, vezetlek," életem letéve, —
Meghalok örömmel hit s jog védelmére! —
Jöjjetek azért a szent berekbe mostan,
És tegyünk Hadurnak véres esket ottan." —

S mintha méheraj, mely már megunta helybe,
Himbáló galyáról távolutra kelne,
Megy hosszu vonalban, zsongva, bongva akép:
Rajzik a Bakonyba Kupa után a nép. —

* * *

Bakony erdejének kellő közepében,
Van kiirtva egy tér, mint egy szérü épen . .
Nagy kerek vonalban óriás kört festve,
Holdvilágnak vélnéd távolabbról estve. —

Körbe szálas bükkek, szegve felhőképen,
Lombos ernyejökkel inganak sötéten; —
Legközépen pedig áll Hadur oltára, —
Egy darab sziklából ugy van ott kivágva.

Oltár zsámolyánál lábait feresztve,
Szeli által a tér szőnyegét keresztbe
A Tapólcza forrás harsonázó árja,
Mint Hadurnak zengő élő orgonája.

Nincsen itten más nesz, mi csendet zavarna,
Hogyha fenn a bérczen nyugszik a vész alva, —
Legfölebb ha felbug egy-két árva gerle,
És csacsog a szajkó feleselő nyelve. —

Itt lakik a Táltos, rengeteg szivében,
Népe hü urának templomában épen,
Itt beszél Hadurral titkos szent jelekben,
S áldozik gyakorta a „gyulákkal"*) egyben.

Itt gyül össze szinte népe jó Hadurnak,
Ha egén derü van, és ha vészek dulnak . .

*) Kupa, Zirind fia volt, innen Zirindfi.
*) Gyulák = alsóbb rendü papok.

Ünnepét, torát itt üli, — s törvényt, rendet
Élőszóval itt ir a hatalmas nemzet.

Most is ide tart a nép vitézebb része,
Ős hitét, jogát megvédni esküvésre. . .
Zeng, bong már az erdő, — s felriadva tőle
Kirepült a csend: e vén bagoly belőle. —

Jó hadurnak népe a midőn megszálla,
Már az éj is készült, hogy továbbra szállna, —
Csak a hajnalt várja, őrszemet hogy váltson . .
Im' ki is lépett az egy felhőnyiláson. —

Sátorán legott a Táltos is kilépve,
Hadur oltárának oda állt elébe . .
Hosszan földig omlik éjsötét talárja,
S mint ezüst hal foly le hószakála rája.

S reszkető szavával, mely dübörg akép
Mintha föld gyomrából hangzanék föl épen, —
— Hozva onnan elzárt, mély titku igéket: —
Áldozatra hivja fiait, a népet. —

A gyulák, kik vannak papi rendben lennebb,
S áldozó szolgái nyomban megjelennek . .
Mint holdat az udvar, áll köritve népe, —
S felcsap az oltáron a tüz lángja, kékje. —

Jó Hadurnak képe, a nap is az égen
Ragyogó palástban most tünik fel épen . . .
Rá ezer aczélnak villan tüköréle,
S annyi üdvkiáltás hangzik föl az égre.

Táltos is a kardját háromszor suhintva,
Hótehér paripa szügyébe suhintja.
Ledobban az állat, szertecsap a vére,
S piros himet önt a ragyogó fehérre.

Garabonczok*) nyomban szeldelik tagokba,
Legjavát a Táltos oltártüzbe dobja,
S gyülve lányok nagyja apraja körüle,
Szép piros nyelvökkel csókdossák örülve.

Táltos is nagy gonddal néz a tüzjelekre;
Mert Hadur tanácsit adja be ezekbe,
Más papok pedig a beleket behányván,
Egy sötét gödörbe, ugy engesztik Ármányt.

*) Garaboncz, innen eredhetett: daraboncz.

Ez alatt az oltártüz hamvig leége;
Mert az öreg Táltos föltekint az égre:
Tetszett-e Hadurnak népe áldozatja?
Elmereng az égen, titkait kutatva.

Két karvaly czivódik fen a lég körében,
(Más nem látja senki, csak a Táltos épen)
Egymáson kifogni küzdelmök hiába;
Az ha szárnynyal üt, ez csőrrel visszavágja.

Igy vijjong soká a két madár, mig végre
Harmadik száll közbe, jöve segitségre,
S üldözik az egyet, megrohanva ketten,
Bukni készül az már földre szárnyszegetten.

Elborul sötéten most a Táltos arcza,
Nézne még, — de késő már a légi harczra;
Eltakarja tőle, fátyolt vonva rája,
Lenge felhő, — vagy tán nedvesült pillája.

„Nagy, nehéz idő vár a magyar nemzetre,
Szól, tekintetét most a tömegre vetve —
Kétfelé szakadva, állni fognak szemben,
S küzdenek egymással, testvér testvér ellen.

„Idegen segitség lesz az egyik párton,
Lelkes összetartás ősjogért a máson . . .
Melyik lesz a győztes? azt Hadurnak karja
Tőlem még a titkok fátylával takarja!"

„Mi leszünk a győztes! esküszöm az égre!"
Szólott Kupa herczeg a sorból kilépve . . .
Esket tenni jöttem épen e sereggel,
Őshitünk s jogunkért, kérlek, hát fogadd el!"

„Hogy hitünk s jogunkat vész fenyiti, régen
Altalláttam én azt, és fájlalva érzem.
S arra való a kard, hogyha kell, megvédje,
De meriteni szörnyü azt testvéri vérbe!

„Elfogadom azért tőletek az esket,
De csak ugy, ha mindig békén igyekeztek;
Nem fogtok rohanni a testvérre orvul,
Akkor vontok kardot, jogotok ha csorbul.

„Szent kötéstek ekép legyen itt letéve!"
Szól a táltosoknak fejedelmi véne,
S hull legott a Kupa vére szent kehelybe,
S igy a törzsapáké, — kik valának helybe.

Táltos is belőle kilocsinta hármat
Szép piros borába nagy aranypohárnak,
Hetet az oltárnak még meleg hamvába,
Többit a gödörbe Ahrimánnak szánva.

Háromszor suhint most kardjával, s szerinte
Ósi szent szokásként, az egész had szinte;
S a pohárt Kupának hős kezébe adja,
S felhangzik ezenkép a kötés szózatja:

„Esküszöm a földre, esküszöm az égre,
Esküszöm Hadurra, s a kiomlott vérre,
Hogy hitünk s jogunkért kész omolni vérem,
S azt ha kell, ha szükség, éltemen megvédem!

„Áruló ha lennék, a kötést felbontván,
Ontsa vérem a nép, mint imént én ontám,
És legyek Hadurtól égből kitagadva,
Tettemet a földbe Ármány se fogadja!"

A pohárt eképen mintegy elköszöntve,
Másnak adta át, s az meg tovább köszönte;
Egyik alig végzi, kezdi másik ujra:
„Esküszöm az égre, esküszöm Hadurra!"

Bujdosván sokáig a pohár, végtére,
Visszakerült ismét a főpap kezére . . .
Agg szivének mostan felfakadt hő árja,
S reszkető szavakkal fiait megáldja.

Poharát emelve ejte szót eképen:
„Dicsőség Hadurnak fen a magas égen!
S legyen szent a földön őseink emléke,
Kik e hazát hagyták örökül e népre!

„Szent lesz az bizonnyal, ha nyomukban járunk,
Egy hazát szeretünk, egy istent imádunk,
Jog, — becsületen nem fogunk türni foltot,
Boldog lesz igy a hon, és legyen is boldog!"

Hadur is az égből, mintha áldást szórna, —
Ragyogó sugárit fényesen leszórja: —
Megtörik a pajzson a nap tiszta fénye,
Jele, hogy az eskü felhatott az égre.

tetésnél, 3 darab marhát lehet pompásan eltartani, hát még a trágyahaszon, mi a gazdálkodásnak nélkülözhetlen kelléke mily értéket képviselne!?

Most már átláthatja mindenki, hogy 3 több egynél, igaz, hogy költség is van reá, s ha egy jószágértéket veszünk is költségnek, mégis tiszta haszon mutatkozik: egy darab nyeremény, 100 perczentes uzsora, ez a természet kebeléből kicsikarva és ez oly gazdászati tény, hogy mentül többet követelünk a földtől jó elbánás mellett, annál jobban fizet, és itt nem hogy elitélés és megvetés tárgyaivá lennénk s az országgülésnek sem lenne szükséges beavatkozni a magas uzsora meggátlásába, s az adófizetési képesség emelése is sokkal könnyebben eszközölhető lehetne e világos haszonélvezet után; a ki nem hiszi, czáfolja meg, de sőt érdem és követésre méltók vagyunk, s felemelt fővel járhatunk, s mindenkinek bátran nézhetünk a szeme közé.

Hát van-e szebb, van-e dicsőbb, van-e remekebb cselekmény, mint a természet bajaival foglalkozni s az istenség magas müvét, a teremtést évről-évre látni a természet fejleményeiben?!

Vagy van olyan is, a ki nem akar gazdászattal bibelődni, más teendőkkel el lévén foglalva, kiadja a birtokát felébe vagy bérbe, s a jövedelmét szépen zsebre teszi, s a mi zsirunkon nem hizik más, már kézzel foghatóbbat nem lehet megmagyarázni.

Azzal fejezem be soraimat: „vállat a vállhoz ha van akarat, nincsen erő, mely megdöntse e sziklafalat.

Egy jót akaró.

Külföld.

(g.) **Atsinból** hivatalosan tudatják, hogy e hó 4-én az ellenséget veszteség nélkül kiverték hadi állásáról. A csapatok egészségi állapota kedvezőtlen.

— **Oroszországban** a vallási szektákról szóló törvény reviziója a nagyobb vallásszabadság értelmében közelebbre várható. — A brestgrajevói vasut pályaudvara leégett, az áruraktárakat és félszereket megmentették.

— **A bukaresti** kamarában az ellenzék kisérletet tett a kormány megbuktatására, de ez nem sikerült.

Francziaországban a miniszterválság még tart. Mac-Mahon több egyénnel érintkezett már, de megállapodás még nincs.

Szinházi szemle.

— d — f. Hetfőn, február 15-én adatott: „**Házassági három parancs**", énekes vigjáték 3 felvonásban, irta: Szigligeti.

Szigligetinek ezen vigjátéka nem nagy közönséget vonzott a mai előadásra, mindazáltal a jelenvoltak élvezetesen töltötték az estét. — Valamely nagyszerü komikai eszmén alapuló mélyebb humor nem tünik ugyan ki a darab tartalmából, mégis az ifjukori titkoknak a házaséletben való felderitése, a kölcsönös féltékenység, mely a fiatal nő és férj szivében a családi béke rovására gyökeret ver, — egy fiatalkori szerelmes levél, mely a férj kezébe kerül, s a férjnek egy arczképe, mely viszont a nő birtokába jut, stb. stb., mindmegannyi egyszerü, de természetes gondolat, melyek azonban Szigligeti teremtő ecsete által finom komikai mezben állittatnak elénk; a helyzetnek egymásba ütköző, — épen ellentétes s igy nevetséges voltánál fogva, valóban nevetésre inditanak.

És volt is taps quantum satis!

A közönség igen jól mulatott; s hogy jól mulatott, ebben nemcsak a darabnak, hanem a szereplő személyzetnek is érdeme van. —

Első helyen Töröknét kell megemlitenünk, e szorgalmas drámai müvésznőnket, kinek azonban ezüst csengésü dala még most is füleinkben hangzik . . . kár, hogy a békülni akaró férj (Együd) azt megszakitotta és folytatta. Törökné játéka elragadta a közönséget; a majd makranczoskodó, majd hizelgő, — majd szeszélyes, majd tulengedékeny gyönge szivü nőt oly igazán, élethiven állitotta elénk.

Rónainé játéka szintén sikerült volt; komolyabb meggondoltság és higadtabb cselekvés jellemzik játékát. Együd, Takács csak a darab hatását emelték játékukkal, valamint Szabó Bandi szép dalait gyakran megtapsolta a közönség.

UJDONSÁGOK.

* **Felhivás.** Egybefüggésben az 1874. évi május 20-án 2369. k. h./1874. sz. a. kelt s nyomtatásban közétett felhivással, a debreczeni kereskedelmi és iparkamara beltagjainak választását intéző központi bizottmány az 1868. VI. t. cz. és a földmivelés, ipar és kereskedelmi nagymélt. magy. kir. miniszteriumnak 1875. jan. 23-án 741. sz. alatt kelt intézvénye alapján a kamara beltagjainak megválasztására, a választásra jogositott kereskedőket és iparosztálybelieket 1875. márczius 17-re a városház nagy termébe tisztelettel meghivja. A választás d. e. 8—12, és d. u. 3—7 óráig tartand; s akkor berekesztetik. A kamara 32 beltagból álland, ebből 16-ot, mint a kereskedelmi osztály tagjait csak a kereskedők, 16-ot pedig mint az iparosztály tagjait csak az iparosok — és pedig egymásután következő 5 évre — választják. — Minden választó a bizottmány előtt személyesen tartozik megjelenni s szavazatát szóval jelenti ki, vagy irásban nyujtja át; — könnyebbség végett minden szavazatra jogosítottnak egy rovatos iv kézbesittetik, melybe 16 nevet beirhat. Az 1868. VI. t. cz. §-sa szerint, kamarai beltaggá választható mindazon benszülött vagy megtelepült iparos és kereskedő: a) ki polgári jogai teljes élvezetében van; b) a kamara székhelyén lakik; és c) legalább 3 év óta kereskedést, vagy ipart önállóan és jogositottan üz; ki olyannál mint nyilvános társ, vagy kereskedelmi és technikai fővezető legalább ugyanannyi idő óta müködik, ki végre egy kereskedelmi, vagy iparos részvényvállalat igazgatója. Az összeirás, mely a választásra jogositottak és a megválaszthatók névsorát mutatja, a Komáromi-háznál és a mostani kereskedelmi és iparkamara szállásán megtekinthető. Kelt Debreczen, a központi bizottmánynak 1875. február 10-kén tartott üléséből. Simonffy Imre, főkapitány, mint központi bizottmányi elnök.

* **Az egyházkerület** határozata szerint félévenként tartatni szokott tanitóképességi vizsga Debreczenben jövő márczius hó 1. és 2-ik napjaira tüzetett ki.

* **Szinházunk kedves vendége** holnap eltávozik városunkból. Mindenki tudja, hogy ez Bacsó Luiza kisasszony. — Visszamegy Budapestre, hogy tanulmányait folytassa s egykor városunkra is fénytárasztó csillagként jelenjen meg a dalmüvészet egén. Ez a reménység nem hizelgő jövendőmondás, de közvetlen tapasztalatunk után épült jogos feltevés. Ő élvezetes estéket szerzett nekünk s mi nagy örömmel fogunk azokra visszagondolni az évek emlékezet gyöngitő fátyolán keresztül is. Fogadja azon óhajtásunkat, mikép őszintén kivánjuk neki, hogy ugy a müvészet, mint az élet szinpadán boldog és szerencsés legyen! A müvészet géniusza háritson el utából minden akadályt s pályáján csak rózsákat találjon s azok töviseit soha ne ismerje. Legyen boldog. s jó napjaiban emlékezzék meg szülővárosáról is!

* **A jogakadémia** ügyében az egyházkerületi elnökséghez érkezett miniszteri leiratra vonatkozólag véleményes jelentéstétellel a főiskolai jogtanárok bizattak meg. E tárgyban az illetők közelebbről tartanak értekezletet Ugy látszik, hogy jogakadémiánk kevés áldozattal megmenthető.

* **Körlevél** az ügyvédi kamara érdekében. Tisztelt kartárs ur! A helybeli kir. törvényszék elnöke, a debreczeni ügyvédi kamara alakitása tekintetéből folyó hó 23-nak reggeli 9 óráját tüzte ki, s ezen határnapra, a kamara megállapitott területén lakó ügyvéd urakat a kir. törvényszék nagy termében leendő megjelenésre felhivta. Mivel pedig az ügyvédi kamara czélszerü alakitása végett mulhatatlanul szükséges, hogy a közgyülést megelőzőleg értekezlet tartassék s ez alkalommal mind a választásokra, — mind egyéb fontos teendőkre nézve lehetőleg közös megállapodás eszközöltessék: a debreczeni ügyvédegylet, mint kezdeményező, a közös értekezlet megtartására folyó évi február 22-dik napjának délutáni 3 óráját az ügyvédegylet helyiségébe kitüzvén, engem bizott meg azzal, hogy a kamara megállapitott területén lakó ügyvéd urakat ezen határidőre meghivjam. Mihez képest egész tisztelettel felkérem tisztelt kartárs urat, hogy azon esetben, — ha a debreczeni ügyvédi kamara tagjául magát felvétetni kivánja, s ennek folytán az ügyvédrendtartás 110-dik §-a értelmében ügyvédi oklevelét előzőleg beadja: a kitüzött határidőben az értekezleten megjelenni ne terheltessék. Debreczen, 1875. évi február 2-án. Simonffy Sámuel. mk. a debreczeni ügyvédegylet elnöke.

* **A ref. egyház** fiiskoláinak vizsgái ma folytattatnak. Ma a főiskolában Elekes Ferencz és Orosz István keze alatti IV-ik elemi iskola párhuzamos osztályai tettek vizsgát jó eredménynyel.

* **Érdekes munka** küldetett be hozzánk Osváth Pál biharmegyei derék csendbiztostól, a ki a tollat is kitünő ügyességgel forgatja. A mü czime: „Bibarmegye sárréti járása leirása." I. kötet, Nagy szorgalommal összeállitott munka ez, mely megérdemli a minél szélesebb körben elterjedést. A második füzet márcziusban jelen meg. Egy-egy kötet előfizetési ára 1 ft 75 kr, mely szerzőhöz Bihar-Mezőkeresztesre intézendő. Melegen ajánljuk e müvet az olvasók figyelmébe.

* **A takarékpénztár** választmánya tegnap gyülést tartott. Elhatároztatott, hogy a mult évi osztalék egy részvényre 35 frt leend, a mi az intézet állását a legszebb szinben tünteti elő. A közgyülés márcz. 6-ra tüzetett ki. A takarékpénztár választmánya jótékonyczélokra ez alkalomból mintegy 200 frtot véleményez adni.

* **Derék püspökünk**, Révész Bálint, közelebbi névünnepe alkalmából nemcsak a város lakói által, hanem a távolabbi vidékről is elhalmoztatott őszinte üdvözletekkel. Fogadja a szeretett főpásztor részünkről is legmelegebb üdvözletünket!

* **A kormány érdekében** röpirat jelent meg; ez városunkban ingyen osztogattatik. — Hasztalan pazarlás pedig annak ide küldözgetése, mert bizony itt nem talál könnyen hivőkre. A debreczeni polgárságot nem lehet könnyedén félrevezetni, mert előtte minden Demosthenesnél szebben beszél — a tett. S a kormány ugyan mit tett még, hogy az ember szerelmes legyen bele?!

* **Egy öreg polgártársunkat** temettek ma el nagy részvét között. Ez Tóth István volt; élt 78 évet. A társadalmi életben helyét mindig becsülettel töltötte be. Béke porainak!

* **Cseléd-zendülés**. Egy helybeli jó módu gazda a napokban tanyájára kiment, hol midőn a majorost rosz magaviseletéért rendre utasitá: ez a gazdát megtámadta, s annak egyik ujját meg is harapta; még ez sem volt elég, hanem a majoros fia és neje is hozzájárultak a támadóhoz a gazda ellen, s ez aligha nem rosz sorsban részesül, ha időközben két férfi cselédje megérkeztével erős segitséget nem nyer. Az illetőket a rendőrség, hol ezen eset bejelentetett, a kir. törvényszéknek átadta.

* **Az „István" gőzmalom-társulat** gyártmányai árát ma ismét lejebb szállitotta — a dara és lisztekre nézve, mint ez mai hirdetési rovatunkban látható 20—40 krral, korpa és árpakása ára maradt a régi.

* **A cselédek**, különösen a nő-nemből valók ellen átalában naponként számos panasz fordul meg a rendőrség előtt, kik vagy gazdáiktól, vagy cselédtársaiktól egyet s mást ellopván — odább állanak; hanem be kell vallani, hogy csak ritka ily bünös kerülheti el megérdemelt sorsát, a rendőrség általi elfogatást s igy a megbüntetést.

* **Egy szerencsétlen** elmebeteg cselédet vett tegnap a rendőrség óltalma alá s helyezett el a kórházban, a kin ezen csapás most már másodizben mutatkozott.

* **Hetivásárunk** ma kevéssé volt látogatott — talán a kemény hideg tartóztatta a vásárt látogatókat. A mi kevés termény hozatott, lehetős áron kelt; azonban a buza és egyéb kenyérnek való még sem vivhatott magasabb árt, mint a mult hetekben; ellenben árpa, zab, tengeri mind javult árakon keltek. Alma, kolompér és zöldség kevés hozatott, a fagyásnak nem akarván kitenni tulajdonosa. Az árak következők: Tisztabuza köblönként 7.80—8.40 kr, kétsz. 6.80—7.60 kr, rozs 6.30—50 kr, árpa 4.50—5.20 kr, zab 3.80—4 frt, tengeri 6.10 —20 kr, köles 6.80—7 frt, zsák kolompér 1.50—60 kr.

Budapestről.

— Február 15. —

Az irók és müvészek társasága tegnap rendkivüli közgyülést tartott. Főtárgyai voltak a társaság anyagi ügyei és az alapszabályok módositása. A számvizsgáló bizottság jelentése alapján Aigner Lajos pénztárnoknak megadták az absolutoriumot az 1873. és 1874-iki számadásokat illetőleg; 1873-ban 5891 frt, bevétel mellett 543 frtnyi pénztári maradvány volt, 1874-ben volt 8046 frt bevétel és 8140 frt 56 kr kiadás. A társaságnak jelenleg 243 tagja van. A mult évi számadás tárgyalása némi vitára adott alkalmat, mely jobbára a kezelésre vonatkozott. — Hosszabb eszmecserét idéztek elő — az alapszabályok módositása tárgyában előterjesztett javaslatok. A lényegesebb módositások a tagok felvétele és kieresztése ügyében eszközöltettek. A felvétel iránt a választmány határoz, ha azonban a választmány visszautasit valakit, ez felfolyamodhatik a közgyüléshez, mely meghallgatja a választmány indokait, a visszautasitott ellenvetéseit és azután minden vita nélkül titkos szavazás által dönt. Tiz tag inditványozhatja valamely tag kirekesztését, ha ez érdemtelenné tette magát a tagságra. — A folyó évi költségvetés előterjesztése alkalmából az határoztatott, hogy a tagdij a rendes tagokra nézve 36 frtról 34-re, a vidékiekre nézve 12 frtról 10-re szállittassék le; ezen leszállitás után a folyó évre 9332 frt 17 kr. bevétel és 7729 frt 80 kr. kiadás irányoztatott elő. Ez el is fogadtatott. A titkár inditványt nyujt be, hogy a társaság adjon ki minden évben egy szépirodalmi albumot, mely első sorban a társaság estélyein felolvasott müveket tartalmazná. Rövid eszmecsere után a javaslat elvben elfogadtatott; a kivitel a választmányra bizatott. Végül szóba jött még a Jókai tiszteletére rendezendő ovatio. — A közgyülés abban állapodott meg, hogy ez ünnepélyen csak társasági tag vehessen részt, és az ünnepély ne a Hungáriában, hanem a kör helyiségében tartassék meg; és hogy azon nők is vehessenek részt. Egyéb jelentékeny tárgya az ülésnek nem volt. — A közgyülés után egy ajándékot hoztak a körnek ifj. Marastoni József t. i. elküldte Deák Ferencznek aranykeretbe foglalt életnagyságu mellképét, — melyet Than Mór festménye után másolt. — A szép ajándékot zajos éljennekkel — fogadták.

*

A „központi ellenzéki kör" tegnap d. u. 4 órakor, Simonyi Ernő távollévén, Szévald elnöklete alatt tartotta meg folytatólagos közgyülését. Korompay alelnök lemondván, helyette Paczona Imre választatott. A választmanyba választattak: Bene Pál, Eckstein József, Bendik J. Scheffer A, Helfy Ignácz, Nyikos Zsigmond, Bortvay B. Kubinyi Lajos. Rövid vita után a következő határozat hozatott: — Az országos ellenzéki szövetség alapszabály javaslata a jelenleg folyamatban levő pártalakulás után leend csak az ellenzéki körökkel, országgyülési képviselőkkel és az ellenzék kitünőbb férfiaival belépés végett közlendő. A szövetség czélja Magyarország állami önállósága és függetlenségének alkotmányos utoni visszaszerzése önálló független hadügyi,- pénzügyi-, kereskedelmi ügygyel és külképviselettel, önálló független pénzjegybankkal és önálló vámterülettel.

Délutáni posta.

— Politikai helyzetünket jellemzik a következő értesitések:

Budapest, febr. 15. Tisza ma d. u. 2 órakor Bécsbe érkezett, s a délben érkezett hirek szerint esti hatkor volt ő felsége által fogadandó. E napokban állitólag Ghyczy is fel fog Bécsbe hivatni. Ghyczy Kálmán egyébiránt erélyesen hozzá látott a hátrálékok feldolgozásához, miből némelyek arra következtetnek, hogy mindenáron ki akar lépni a kormányból. Tisza elutazása előtt, tegnap délután, hoszszabb ideig értekezett a pénzügyminiszterrel.

Bécs, febr. 15. Bittó miniszterelnök ma délben fél egykor ő felségénél kihallgatáson volt. E kihallgatás alkalmával, mely huzamosabb ideig tartott, praeciziroztattak véglegesen azon pontok, melyekre nézve Tisza Kálmántól határozott nyilatkozat fog kövöteltetni. A Tiszával folytatandó értekezletek czélja egyelőre kizárólag az, hogy konstatáltassék, lehető-e a balközéppel a fuziót keresztülvinni. Azon hir, hogy Tisza feltételül tüzné ki, hogy a kabinet alakitásával ő bizassék meg, nagy megütközést szült irányadó körökben. Bittó ma Tiszával értekezett a fuzió feltételei iránt. Itt az a hir, hogy Tiszától határozottabb nyilatkozat fog követeltetni az államjogi kérdésre nézve is.

Bécs, febr. 15. Bittó 1 órakor ő felségénél volt jelenteni Tisza érkezését, ki 2 órakor jött Bécsbe és 4-kor ment Bittóhoz, hol most konferál.

Bécs, febr. 15. Tisza hosszasban értekezett Bittóval, azután Wenkheimmal. Szende ma ide érkezett.

Bécs, február 15. A király ma 1 órakor fogadta Bittót, Tisza Kálmán délután megérkezett és 4 órakor Bittóval ment, kivel másfél óráig értekezett; a királynál ma nem volt kihallgatáson, hanem csak holnap megy oda. Remény van gyors, kedvező kibontakozásra. Szende ide érkezett.

Eredeti népszinmü némaképletekkel.

Debreczeni szinház.

VI. bérlet. 12. szám.

Szerdán, febr. 17-én 1875.

adatik:

Az aggteleki barlang.

Eredeti szinmü 2 szakaszban. Irta Szigligeti

(Rendező: Együd.)

Az utolsó felvonásban előforduló néma képletek fehér márvány csoportozatokban szines görögtüzfénnyel világitva. I „Mózes kiszabadittatik a Nilusból." II. Ábrahám áldozata. III. „Jákób megáldja Efraimot és Manassét." IV. „Salamon itélete." V. „A koldus jelenése."

Kezdete 7 órakor, vége fél 10 után.

— **Bécsi tőzsde** febr. 16. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105 60, cs. arany 5.25—; Napoleonarany 8.90—.

Felelős szerkesztő:

SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

27 LICHTENSTERN B. és TÁRSA

első bécsi 27 kr. kézmü- és divatbazárjának ujonan nyitott fiókja

Budapesten, kerepesi ut 15. sz. alatt. a Rókus-kórházzal szemben,

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát a **legujabb Girofle és Lucca szövetek**, a legujabb szinekben; továbbá **Barege, Gazé, Mozambique, Plaid** és **diagonal-szövetek**, — **Lustre, Rips** és **éjszaksarki szövetekből**; ugyszinte **flanell, zsinóros barket**, 4/4 és 9/8 **rumburgi** és **sziléziai vászon**, valódi és mosható **czérna-ágykanavász**, 4/4 rózsaszinü **nanking**, 2/3 **damaszt- és csinvattörülközők**; 5/4 és 6/4 **chiffon**; mosható és valódi **franczia** és **cosmanosi creton** és **percail, batiszt** és **jaconet, pique, brillantin; bársony- és selyemszalagok; hármasszövésü szönyegek**, 6/4 **szalmazsák vászon** és több más czikk **27 krnyi** egységes áron.

Gazdag mintagyüjtemények kivánatra ingyen és bérmentve küldetnek. — Vidéki rendelmények az összeg előre való beküldése, vagy utánvét mellett pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

47 5—10

Eladó zongora.

(pianino)

Igen díszes, szekrényalaku, egészen uj, alig pár évig használt zongora, továbbá egy szinte a legjobb karban levő varrógép jutányos árért eladó. Utasitást nyerhetni e lapok kiadóhivatalában.

56 3—

PAUSZ TIVADAR

üvegkereskedésében Kassán

kaphatók:

Meleg-ágy ablakok.

Vörös-fenyőből rámája 4 □ láb ára 2 frt.

Megvasalva és belvegezve 4 □ láb, ára 4 frt.

3—3

231. ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	—
" 50 ü.-os zacskóval	15	20
B. Ugyanaz apró szemü	15	—
" 50 ü.-os zacskóval	15	20
C. Dara középszerü	14	—
" 50 ü.-os zacskóval	14	20
0. Királyliszt	14	60
1. Lángliszt	14	—
2. Montliszt	13	—
3. Zsemlyeliszt különös	12	20
4. " "	11	80
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	10	40
6. Ugyanaz II. rendü	8	80
7. Barna kenyérliszt I. rendü	7	20
8. Barna " II. "	6	20
9. Lábliszt I. rendü	5	40
10 Lábliszt II. "	4	40
11 Finomkorpa zsákkal	3	—
" zsák nélkül	2	60
12 Durvakorpa zsákkal	2	80
" zsáknélkül	2	40
Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
" " III.	—	—
" " IV.	—	—
Rozskorpa zsákkal	—	—
" zsáknélkül	—	—
00 Árpakása	20	—
0. Árpakása	18	—
1. Árpakása	14	—
2. Árpakása	12	—
3. Árpakása	11	—
5. Árpadara	14	—
6. Árpaliszt	4	60

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto	150 font
9. 10. 11.	125 "
12	100 "
K. L. és R. I.—III. számig	150 "
R. IV. V.	100 "
Á. K. 00—5 számig	100 "
Árpaliszt	125 "

Debreczen, 1875. febr. 16.

2986/1874. sz.

Árverési hirdetés.

A székelyhidi királyi járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes br. **Mandel Rudolf** részére, alperes **Bernáth Gedeontól** 1050 aft tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. az érmihályfalvai 1-ső számu telekjegyzőkönyvben A I. alatt bejegyzett 39,364 frtra becsült lakház, magtár, istállók és már tagositott külső birtok folyó 1875-dik évi **marczius hó 30-dik**, szükség esetére **april hó 30-dik** napján d. e. 10 órakor, a Mihályfalva község házánál megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 százaléka az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első az árveréstől 14 nap, a 2-dik az árverés jogerőre emelkedésétől 3 hó, az utolsó pedig 6 hó alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlannak azonnal birtokába és használatába lép; — tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a lefizetéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfog adatni.

Kelt Székelyhidon, a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1874-dik évi deczember hó 24-ik napján.

Galambos Antal,
kir. alj. biró.

76 1—3

Debreczen, 1875. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában. — Laptulajdonos Oláh Károly.